

Soud historie: kdo je obžalovaný?

Prezident Medvěděv odsoudil stalinský teror. Ale otázka soudní příslušnosti zůstává stejně otevřena.

Jak to, že je u nás v oblibě všelijaké „kampaňování“. Stálo za to prvnímu muži státu udělat takový úskok, jak se později provalilo. Zdá se, že naši ideologové mají celé portfolio řešení na všechny životní události, pro jakoukoliv kampaň, jen jít na to. A už to vysílají v televizi a hned po Villniuské konferenci OBSE ochotně souhlasí, že stalinismus musí být souzen tak jako fašismus.

A tak pojďme bez hysterie pochopit, co se vlastně chystáme odsoudit? A opravdu není žádný rozdíl mezi fašismem a stalinismem? A co je to ten stalinismus?

Během Norimberského procesu oznamovali nejenom faktická zjištění o zločincích fašistického režimu, ale i programové podklady nacistické strany. Mimochodem, právě Stalin trval na tom, aby pachatele soudili. Churchill oznámil, že je třeba nepřítele popravit bez jakéhokoliv soudu. Proces se uskutečnil a rozsudek byl vynesen nejenom nad pachateli, ale i ideologií fašismu.

Jakou ideologii se chystáme odsoudit pod jménem stalinismu? A je vůbec taková ideologie? Sám termín „stalinismus“ vymysleli pochlebovači otce národů. Stalin nebyl vážným teoretikem a ani nepřispěl konceptuálními změnami do sociálně-politické teorie. Jeho inovace se týkaly ideově praktických vlastností. A proto není žádná specifická ideologie stalinismu. Lavice obžalovaných je prázdná.

Existuje ideologie komunismu, což je socialismus v jeho sovětské podobě. Je možné přirovnávat komunismus k nacismu? Na jakém základě? Nacismus otevřeně prohlašuje, že se lidstvo dělí na vyšší a nižší rasy. A to podle krve a narození. Jen vyšší rasa má právo na prostor pro život. Nižší rasy musí být částečně zničeny, částečně se stát poddanými a přeměněny v poslušné sluhý vyšší rasy.

Komunismus prohlašuje, že jsou si všichni lidé rovni. Ve společnosti musí být odstraněny příčiny a mechanismy utiskování člověka člověkem. Lidé musí mít stejná práva a příležitosti. Ideálem komunismu je svobodná práce. Nejdříve musí institut státního donucení ztratit svůj třídní pohon a pak odumře pro nepotřebnost.

Mám takový pocit, že čísi šikovné ruce vyměnily pojmy jako kuličku při skořápkách. Možná vládců některých zahraničních států, aby uvalili na můj národ a moji zemi historickou vinu za podněcování druhé světové války. Nebo obhájců kapitalismu, aby jednou provždy zdiskreditovali jakýkoliv postup ke spravedlivějšímu zřízení společnosti, přirovnávající komunismus a socialismus ke státnímu teroru. To je darebáctví!

Není žádných pochyb o tom, že praktika masových represí a státního teroru musí být odsouzena jako nejstrašnější ze zločinů, ale nezávisle na tom, pod jakým ideologickým nánosem se uskutečňuje a v jakém ekonomickém řádu má svůj základ. Krvavou diktaturu je třeba oceňovat i tehdy, když má za svůj cíl „šokovou terapii“ a „liberální“ ekonomické reformy. Každý takový čin musí být prošetřen a pachatelům vynesena rozsudek dokonce po uplynutí desetiletích. Zločiny proti lidskosti nemají promlčecí lhůtu. Soud historie se musí konat!

Konstruování fiktivních podstat věcí na způsob stalinismu ani trochu nepomáhá objektivnímu prošetření. Jako výsledek pak dostaneme „špatného vraždícího diktátora“ a „dobrého vraždícího diktátora“ jako byl Pinochet, který také zkrvavil svoji zemi, ale pro nás to byl „náš neřád“, protože za něho byla „liberalizovaná“ ekonomika. A pod maskou a nálepkami „ismů“ bude v konečném výsledku uznán vinným národ. A to můj národ, jemuž tím samým způsobem bude přiřknuto jeho místo v historii. Místo kolektivního kata, vrozeného zločince, morálně méněcenného z nižší rasy, nehodného prostoru pro přežití.

Nic vám to nepřipomíná?